

᾽Ακολουθία
τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς ἡμῶν

Νεοφύτου
τοῦ Ἐγκλειστού

Ποίημα

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαναννίτου.

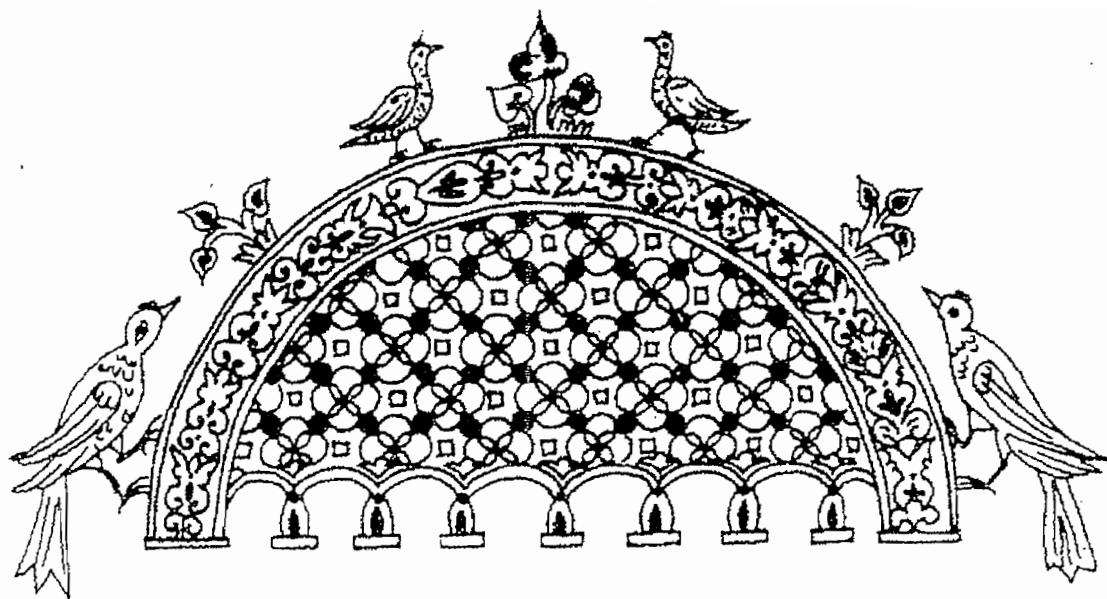
Εὐχόμεσθε αἰώνια νὰ εἶναι ἡ μνήμη του καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ τὸν ἀνταμείψει πλουσιοπάροχα γιὰ τὸ πνευματικὸ του ἔργο.

Τοὺς κατὰ Χριστὸν ἀδελφούς του, τοὺς Μικραγιαννανίτες μοναχοὺς, πὺν μὲ πολλὴ προθυμία μᾶς παρέδωσαν τὸν ἀνεκτίμητο αὐτὸ θησαυρὸ μὲ τὴν παράκληση νὰ προχωρήσουμε στὴν ἔκδοσή του, εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας. Διάπυρη εὐχή μας εἶναι ὁ Κύριος μὲ τίς πρεσβεῖες τοῦ Ἐγκλείστου νὰ τοὺς στηρίξει καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύει στοὺς ἀσκητικούς τους ἀγῶνες.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νεοφύτου
Δευτέρα 16 Ἰουνίου 1997
Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἄρχιμ. Λεόντιος
Ἱγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίου Νεοφύτου

Σεπτεμβρίου κη΄

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ὑπεδέξω μυστικῶς, πῦρ τὸ τῆς ἀγάπης Κυρίου, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τότε πρὸς ἀσκήσεως πόνους ἐχώρησας, σεαυτὸν ἀρνησάμενος, καὶ τοῦ Χρυσοστόμου, τὴν Μονὴν κατέλαβες, προθύμως Ὅσιε· ὄθεν ἐγκρατείας ἀγῶσιν, ἔλαμψας Νεόφυτε Πάτερ, πόθῳ ἀναγόμενος τοῖς κρείττοσιν.

Ὅτε ἐν σπηλαίῳ σεαυτὸν, Πάτερ ἠλιβάτῳ ἐγκλείεις, ὥσπερ ἀσώματος, τότε τοῦτο ἔδειξας τῇ πολιτείᾳ σου, ἀρετῶν γυμναστήριον, συντόνῳ ἀσκήσει, ὅπερ καὶ ὠνόμασας, Ἐγκλείστραν Ὅσιε· ὄθεν ἐξ αὐτῆς θεοφόρε, πᾶσαν καταλάμπεις τὴν Κύπρον, τοῖς σοῖς κατορθώμασι Νεόφυτε.

Ανθος πανευῶδες καὶ τερπνόν, Πάτερ ἐκ Λευκάρων ἀνθή-
 σας, κατευωδίασας, τῇ ὁσμῇ τῆς χάριτος, τὴν Κύπρον
 ἄπασαν· ὡς γὰρ ἄγγελος Ὅσιε, ὁσίως βιώσας, τὸν Χριστὸν
 ἐδόξασας, λόγοις καὶ πράξεσιν· ὅθεν ἡ πατρὶς σου χορεύει, τῇ
 σῇ ἰσαγγέλῳ ἀσκήσει, καὶ παιδρῶς γεραίρει σε Νεόφυτε.

Χαίρει ἡ Ἐγκλείστρα σου σοφέ, καθαγιασθεῖσα ἰδρῶσι,
 τοῖς τῶν καμάτων σου, καὶ τὴν θεῖαν μνήμην σου πανη-
 γυρίζουσα, ἐκβοᾷ σοι Νεόφυτε· Μὴ παύση παρέχειν, ὡς πατὴρ
 φιλόστοργος, ἡμῖν τὴν χάριν σου, σκέπε δὲ τῇ σῇ προστασίᾳ
 ταύτην τὴν ἁγίαν Μονὴν σου, ἣν πόνοις ἀμέτροις συνεκρότη-
 σας.

Δόξα. ᾠχος 6'.

Τοῖς ἀσκητικοῖς σου ἀγῶσι, καθαγνίσας τὸν νοῦν, σκεῦος
 πολύτιμον γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος θεοφόρε Νε-
 όφυτε· καὶ τύπον σεαυτὸν καταστήσας ἐναρέτου ζωῆς, ἐπαξίως
 ἐδέξω, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου,
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.....

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

ᾠχος 6'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οἶκος τῆς Παντουργοῦ, Τριάδος ἀνεδείχτης, σαυτὸν πιστῶς
 ἐγκλείσας, ἐν στενωτάτῳ ἄντρῳ, Νεόφυτε Μακάριε.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου....

Γνώσει τῇ θεϊκῇ, καταυγασθεῖς θεόφρον, λόγους ζωῆς πη-
 γάζεις, ὡς νᾶμα σωτηρίας, ἐκ γλώττης σου Νεόφυτε.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ....

Λίδου σὴν ἀρωγὴν, τῇ σῇ Ἐγκλείστρα Πάτερ, καὶ πᾶσι τοῖς Κυπρίοις, καὶ Λεύκαρα εὐλόγει, τὴν σὴν πατρίδα Ὅσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Υμνει τὴν σὴν ἰσχύν, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, Τριάς Ὑπεραγία, Νεόφυτος ὁ θεῖος, καὶ θεϊαν χάριν εἴληφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, τεχθεὶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ἀτρέπτως ὑπὲρ λόγον, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Κόρη, ἡμᾶς φθορᾶς ἐρρύσατο.

**Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.**

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ Χριστῷ ἐκ νεότητος, ἠκολούθησας Ὅσιε, κοσμικὴν τερπνότητα ἀρνησάμενος, καὶ ἀπεδύσω θερμότατα, πρὸς πόνους ἀσκήσεως, θεολήπτω λογισμῷ, θεοφόρε Νεόφυτε, ἐν οἷς ἔλαμψας, ὡς λαμπρὸς ἑωσφόρος καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεδάστον μνήμην σου.

Τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας, ἐγκρατείας σκάμμασι Πάτερ Ὅσιε, καὶ λαμπρυνθεὶς θείῳ Πνεύματι, φωστήρ θεῖος πέφηνας, εὐσεβείας τῷ φωτί, καταυγάζων Νεόφυτε, τὰ συστήματα, τῶν Κυπρίων, ὡς θεῖος ὑποφήτης, καὶ θεράπων θεοφόρος, τῆς Τρισηλίου θεότητος.

Θείῳ Πνεύματι Ὅσιε, ἀληθῶς ὁδηγούμενος, σπήλαιον ἀπόκρημνον χαίρων ὤκησας, καὶ σεαυτὸν ναὸν ἔμψυχον, Τριάδος ἀνέδειξας, καὶ Ἐγκλείστραν προσφυῶς, τοῦτο Πάτερ ὠνόμασας, ἔνθα ἤνυσας, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας καὶ ἐπλήσθης, οὐρανίων χαρισμάτων, παρὰ τοῦ σὲ θαυμαστώσαντος.

Υῶν Λευκάρων τὸ βλάστημα, καὶ Κυπρίων τὸ καύχημα, καὶ Ὅσιων ἔνθεον ἐγκαλλώπισμα, τὸν θεοφόρον Νεόφυτον, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς δοχεῖον ἀρετῶν, καὶ φυτὸν εὐθαλέστατον, θείων πράξεων, φερωνύμως ἡμῖν ἀναδειχθέντα, καὶ πρεσβεύοντα ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Υῖς ἀξίως ὑμνήσει σου, θεοφόρε Νεόφυτε, τῆς στερεῆς ἀσκήσεως τὰ παλαίσματα; σὺ γὰρ ὡς ἄσαρκος Ὅσιε, σαυτὸν ἐγκατέκλεισας, ἐν σπηλαίῳ καὶ τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν ὡς ἀνύψωσας, καταδέβληκας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ ἐδείχθης, Μοναζόντων ποδηγέτης, καὶ ὁδηγὸς ἀσφαλέστατος.

Υῖν ἀγίαν Ἐγκλείστραν σου, ἣν ἠγίασας Ἄγιε, πόνοις καὶ παλαίμασι θείῳ Πνεύματι, σκέπε ἀπαύστως καὶ φύλαττε, τὰ θεῖά σου λείψανα, κεκτημένην ἀληθῶς, ὡς θησαύρισμα ἅγιον, καὶ τελοῦσάν σου, θεοφόρε Νεόφυτε τὴν μνήμην, καὶ προστρέχουσαν ἐν πίστει, τῇ θαυμαστῇ προστασίᾳ σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὡς ἑωσφόρος φαινὸς ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ Ὁσίου Νεοφύτου μνήμη, τοὺς εὐσεβεῖς καταφαιδρύνουσα· τοῦ γὰρ αὐλοῦ φωτὸς, τὰς χορηγίας πλουτήσας, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει, μυστικῶς καταυγάζει, τοὺς βωῶντας αὐτῷ· χαίροις ὁ δι' ἐγκλείστου ζωῆς σεαυτὸν ἐκκαθάρας, καὶ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν δεξάμενος· χαίροις ὁ τῆς Ἁγίας Τριάδος θεράπων, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὑφηγητῆς πρακτικώτατος· χαίροις ὁ τῶν Λευκάρων βλαστός, πάσης Κύπρου καύχημα, καὶ τῆς Ἐγκλείστρας δομήτωρ, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτῆς θερμότα-

τος. Ὡς ἐκτενῶς πρέσβευε, Ὅσιε Πάτερ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν,
τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9)

Λικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βιάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἳ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινουῖσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φρονίτις αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολυὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μα-

κρούς, ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευ-
σεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες,
μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ ΙΔΙΟΜΕΛΙΑ

ᾠχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ μεγαλόνησος Κύπρος, λαμπруνομέ-
νη ταῖς χάρισι, πολυαριθμῶν Ἀγίων· ἐν αὐτοῖς γὰρ δια-
πρέπει, ὁ θεοφόρος Νεόφυτος, ὁ ἐν Ὅσίοις ἐγκλειστος, καὶ ἐν
Ἀσκηταῖς περιφανής· συσταυρωθεὶς γὰρ τῷ Χριστῷ, τῇ τῶν
φθαρτῶν ἀπαρνήσει, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὴν λαμπρότητα, δι'
ἀπαθείας ὑπέφηεν· ἀγγελικῶς γὰρ βιώσας, ἀγγελικῶν χαρί-
των ἡξίωται, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος β΄.

Ανατεθείς Χριστῷ ἐκ νεότητος, τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ ἠκολού-
θησας, θεολήπτω φρονήματι, θεοφόρε Νεόφυτε· τοῖς γεη-
ροῖς γὰρ πᾶσι, χαίρειν εἰπὼν, ἀσκητικῶν ἀγώνων τὸ στάδιον,
ὡσπερ ἄσαρκος ὑπῆλθες· καὶ ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς γενόμε-
νος, τύπος ὠφθῆς Μοναστῶν, καὶ τοῦ Παρακλήτου κειμήλιον.
Καὶ νῦν Πάτερ Ὅσιε, μετάδος καὶ ἡμῖν ἐκ τῶν σῶν χαρίτων,
τοῖς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

ᾠχος γ΄.

Αφιστάμενος τῶν κάτω, καὶ πρὸς Θεὸν ἀναγόμενος, ἐν ἡ-
λιθάτῳ σπηλαίῳ, ἡρετίσω κατοικεῖν, Ὅσιε Πάτερ Νεόφυ-
τε· καὶ ἐν αὐτῷ Θεῷ ἐνούμενος, καὶ καθαρωτάτῳ νοῖ ὁμιλῶν,
θείου φωτὸς πεπλήρωσαι, τὰ ὑπὲρ λόγον μυσούμενος, καὶ μακα-
ρισμοῦ θείου ἀξιούμενος· μακάριοι γὰρ φησιν, οἱ καθαροὶ τῇ
καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Καὶ νῦν Χριστοῦ τὴν
λαμπρότητα, ἀνακεκαλυμμένως ὄρῶν, ἀδιαλείπτως πρέσβευε,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

ᾠχος δ΄.

Δσκητικοῖς ἰδρωσὶ, παθῶν τὴν φλόγα σθέσας, καὶ δακρῶν
 ρεῖθροις καταρδευθεῖς, ὡς δένδρον κατάκαρπον ἤνθησας,
 ἐν τῇ σῇ Ἐγκλείστρα, Ὅσιε Πάτερ Νεόφυτε· ὁ γὰρ καρπὸς τῶν
 πόνων σου, τῶν σῶν φοιτητῶν τὰς ψυχὰς διέθρεψε, πρὸς ἀρε-
 τῶν τελειότητα· νῦν δὲ ἡμᾶς ὁ σὸς λόγος εὐφραίνει, καὶ φωτίζει
 καὶ ἀγιάζει, τοῦ βῶαν ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

ᾠχος πλ. α΄.

Τῆ σοφία τοῦ Πνεύματος, καταγλαίσθεις θεόφρον, διδα-
 σκαλίας λόγον ἔδλυσας, ὡς θεῖον γλυκασμόν, ἐκ τῶν χει-
 λέων σου Πάτερ· καθαγνίσας γὰρ τὸν νοῦν, πάσης προσύλου
 σχέσεως, θεόπνευστον ὄργανον ὠφθης, διδαχῶν σωτηρίων· διὸ
 καὶ τοῖς συνοῦσί σοι ἔλεγες· Ἀγαθὸν ὑπέριον παντὸς ἀγα-
 θοῦ, Θεοῦ φόβος καὶ μνήμη θανάτου· Ἀλλ’ ὦ Νεόφυτε Ὅσιε,
 δίδου ἡμῖν θεῖον φόβον, ὡς ἂν μέτοχοι γενώμεθα τῆς βασιλεί-
 ας τῶν οὐρανῶν, ἐν τῇ θεῖα χρηστότητι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὅσίοις ἐγκλειστον, καὶ ἐν Πατράσι περιφανῆ ἀστέ-
 ρα, Νεόφυτον τὸν μέγαν, ἅπαντα ἢ Κύπρος, ὕμνοις καὶ
 ὠδαῖς πνευματικαῖς τιμάτω· ὑπερφυῶς γὰρ ἠγώνισται, ἐν τῇ
 ἑαυτοῦ Ἐγκλείστρα, ὑπερβὰς τοὺς ὄρους τῆς ἀνθρωπίνης
 φύσεως· ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ νηστεῖαις, καὶ παννύχοις στά-
 σεσιν, Ἀγγέλοις ἠμιλλήθη καὶ Θεὸν ἐδόξασε· νῦν δὲ τοῖς θεῖ-
 οῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάντα ἀγιάζει, τοὺς εὐλαβῶς προ-
 σιόντας· ἡ γὰρ θεῖα χάρις ἢ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦσα, παρέχει
 πᾶσιν ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῶν Λευκάρων βλαστός, τῆς νήσου Κύπρου περιβόητον καύχημα, ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας, ὁ φωτοφόρος ἀστήρ, ὑποφήτης θείων ἀναβάσεων, Νεόφυτε Ὅσιε, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, τοῦ Παρακλήτου, φωταυγὲς ἐνδιαίτημα, οὗ τὴν αὔλον, εἰσδεχόμενος ἔλλαμψιν, λόγους θείους συνέγραψας, αἰεὶ ἀποστάζοντας, τὸν γλυκασμὸν θεοφόρε, σοφίας Πάτερ τῆς ἄνωθεν. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Χαίρει ἡ νῆσος Κύπρος ἐν σοί, ἀγαλλομένη τοῖς λαμπροῖς προτερήμασι, τῆς θείας σου πολιτείας, δι' ὧν ὠράθης ἐν γῆ, ἄγγελος καθάπερ τῇ ἀσκήσει σου, Νεόφυτε Ὅσιε, ἀπαθείας θησαύρισμα, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς ὑποτύπωσις, βίου κρείττονος, ὑποφήτης θεόσοφος ὄθεν καὶ τὴν ἀγίαν σου, γεραίρουσα κοίμησιν, τῶν σῶν λειψάνων τὴν θήκην, πανευλαβῶς περιπτύσσεται, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, ἰαμάτων θεῖα ρεῖθρα, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Χαίροις ὁ τῆς Ἐγκλείστρας λαμπτήρ, καὶ Μοναζόντων τῶν ἐν ταύτῃ ὁ ἔφορος, καὶ πρέσβυς πρὸς τὸν Σωτῆρα, καὶ ὁδηγὸς ἀσφαλῆς, καὶ μεσίτης ὄντως ἐτοιμότατος, Νεόφυτε Ὅσιε, τῶν Ὁσίων ἀγλαΐσμα διὸ καὶ πίστει, τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, καταφεύγουσα, θεῖαν χάριν πορίζεται ταῦτα γὰρ μετὰ χρόνιον, ἐν τάφῳ κατάκρουσιν, οἷα θησαύρισμα θεῖον, τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, ἐπλούτησε Πάτερ, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίζει, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Μῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, ὡσπερ πυρρὸς φωτοφόρος, καταυγάζεις Πάτερ, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα κατα-

κλείσας γὰρ σαυτὸν, ἐν στενωτάτῳ ἄντρῳ, τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν, ἐν ὑλικῷ σώματι βεβίωκας· καὶ τοῦ θείου φωτισμοῦ, κατατρυφῶν ἐν μυστηρίῳ, τῆς μελλούσης δόξης τὰ προοίμια διέγραψας. Καὶ νῦν Ὅσιε Νεόφυτε, ἐν μετοχῇ θεία θεούμενος, πρόσθευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠδὴ α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Μῶν Λευκάρων τὸν γόνον, καὶ τῆς Κύπρου τὸ καύχημα, καὶ Μονῆς Ἐγκλείστρας τὸ κλέος, θεοφόρον Νεόφυτον, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ὡς σκεῦος οὐρανίων ἀρετῶν, καὶ ὡς πρόσθεν ἡμῶν μέγαν πρὸς τὸν Θεόν, ἀπὸ ψυχῆς κραυγάζοντες· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ᾠδὴ β΄. Ἐτερον: ᾠδὴ γ΄. Θείας πίστεως.

Βίον ἔγκλειστον, ἐπιποθήσας, σκεῦος τίμιον, τῆς ἐγκρατείας, ἀνεδείχθης θεοφόρε Νεόφυτε· τῶν ἀρετῶν γὰρ τῇ πράξει κοσμούμενος, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐκφαίνεις τὰ κρείττονα. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Εὲ τὴν μεσιτεύσασαν....

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος λαμπρός, ἐκ τῆς Κύπρου ἐκλάμπας, ἐκπέμπεις πανταχοῦ, ἀρετῶν τὰς ἀκτῖνας, Νεόφυτε μακάριε, τῶν Ὁσίων ἰσότημε. Ὅθεν σήμερον τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζοντες ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, αἰτοῦμεν πρὸς Κύριον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θαυμάτων εἰληφώς, οὐρανόθεν τὴν χάριν, Νεόφυτε σοφέ, δαιμονῶντας ἰᾶσαι, τοὺς πίστει καταφεύγοντας, τῇ πρεσβείᾳ σου Ὅσιε, καὶ νοσήματα, τὰ ψυχικὰ θεραπεύεις, παραλύτους δέ, θᾶπτον συσφίγγεις θεόφρον, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τέξασα Θεόν, μετὰ σώματος Κόρη, ρυόμενον ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας κατάρας, Ἀγγέλων ὑπερέχουσα, καὶ βασίλισσα

πέφηνας· ὄθεν μέτοχον τῆς οὐρανῶν βασιλείας, κάμῃ ἔργασαι, τὸν καταφεύγοντα πίσει, Παρθένε τῇ σκέπη σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εγκλείστρας ἀγλαΐσμα, καὶ ἀντιλήπτω θερμός, Κυπρίων δὲ καύχημα καὶ πρεσβευτῆς πρὸς Θεόν, ἐδείχθης Νεόφυτε. Ὅθεν σου τὴν ἀγίαν, ἑορτάζοντες μνήμην, πίσει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκνυοῦμεν, ἐξ ἧς ἡμῖν παρέχεις ἰάματα ἄφθονα.

Δόξα. ᾠμοιον.

Υῶ σῶ ἀγιάσματι, πάθη ποικίλα ψυχῶν, ἰᾶσαι ἐκάστοτε, ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, Νεόφυτε Ὅσιε· σὺ γὰρ κατ' ὄναρ φαίνῃ, καὶ καθ' ὕπαρ παμμάκαρ, νέμων ἐνὶ ἐκάστω, ὃ ἐν πίσει αἰτεῖται· διὸ τὴν δεδομένην σοι χάριν κηρύττομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ μήτρας σου ἔλαμψε, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, ὁ Λόγος ὁ σύνθρονος, τοῦ Προανάρχου Πατρός, καὶ κόσμον ἀνέπλασεν· ὄθεν σὲ Θεοτόκε, ὡς αἰτίαν καὶ ρίζαν, ἅπαντες ἀνυμνοῦμεν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου βοῶντές σοι ᾠχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανυψώσας τὸν νοῦν σου πρὸς τὸν Θεόν, ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τῶν ἀγαθῶν, καὶ πάντα τὰ γῆινα, ἀπορρίψας ὡς πρόσκαιρα, ἐν στενοτάτῳ ἄντρῳ, σαυτὸν ἐγκατέκλεισας, τὸ σῶμα κατατήκων, νηστείαις καὶ δάκρυσιν· ὄθεν κατ' ἀξίαν, τῆς Ἁγίας Τριάδος, δοχεῖον ὑπέριμον, καὶ ναὸς ὠφθῆς ἔμψυχος, θεοφόρε

Νεόφυτε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφειν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἅγιαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εξ ἁγνῶν σου αἱμάτων ὑπερφυῶς, διὰ σπλάγχνα ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, σάρκα προσελάβετο, μὴ τραπείς τὴν θεότητα, ὁ Ποιητὴς τῶν ὄλων, καὶ πάντας ἐρρύσατο, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἄδου, ὁ μόνος φιλόανθρωπος. Ὅθεν Θεοτόκε, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὸ μέγα μυστήριον, τοῦ σοῦ τόκου ἀπάλλατε, προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφειν δωρήσασθαι, τοῖς μεγαλύνουσι Κόρη, τὴν ἄφραστον δόξαν σου.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον....

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη...»

Ζήτηι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἁγ. Σάββα ε'. Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Οσιε Πάτερ, θεοφόρε Νεόφυτε, τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν βαδίσας, πρὸς πλατυσμὸν ἀπαθείας ἐχώρησας, καὶ τὰς σκολιάς τοῦ Βελίαρ τρίβους, πάσας ἀπεστένωσας, τῷ πλατεῖ τῶν ἀγώνων σου· καὶ νῦν ἐν τῇ ἄνω βασιλείᾳ χοροδατῶν, καὶ τῶν καμάτων τὰ γέρα δρεπόμενος, ἐκ παθῶν στενώσεως, ἡμᾶς ἀπάλλαττε, καὶ παντὸς σκανδάλου, ταῖς πρὸς Χριστὸν προσθείαις σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου....

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου
οὔ ἢ ἀκροστιχίς:
«Νεοφύτῳ τῷ Ἐγκλείστῳ ὕμνος. Γερασίμου».

Ῥοδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάλυσον, Νεόφυτε Ὅσιε, καὶ λόγον δίδου μοι, ὅπως μέλψω σου τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὅθεν κατέλιπες, κόσμον ἅπαντα, καὶ προσηκόντων σχέσιν, πρὸς δρόμον οὐράνιον, κατευθυνόμενος.

Ονοῦς ὁ θεόσοφος, τῶν ἀρετῶν τόθησαύρισμα, ὁ μέγας Νεόφυτος, ὁ τῶν Κυπρίων φωστήρ, Ἐκκλησίας δέ, ἀπάσης ἡ φαιδρότης, ὑμνεῖσθω μοι σήμερον, θείοις ἐν ἄσμασι.

Θεοτοκίον.

Φωτί τοῦ προσώπου σου, φωτοκυῆτορ Πανάμωμε, παθῶν μου ἀπέλασον, τὴν ἀμαυρότητα, ἣ κυήσασα, μορφῇ ἐν ἀνθρωπίνῃ, Πατρός τὸ ἀπαύγασμα, δι' ἀγαθότητα.

Ῥοδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Υπόπτερος ἔλιπες τὰ πάντα, καὶ χαίρων Μονὴν τὴν ἱεράν, τοῦ Χρυσοστόμου Ὅσιε, πίστει θερμῇ κατέλαβες, ἀσκητικὴν ἐλόμενος, ζωὴν καὶ βίον οὐράνιον.

Τὸν νοῦν σου μελέτη θειοτέρα, λαμπρύνων Νεόφυτε σοφέ, σοφίας ὧν ἀμύητος τῆς θύραθεν ἀλλ' ἐμπλεως, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, τῆς θείας γνώσεως γέγονας.

Ως ἔλαφος ἔδραμες διψῶσα, εἰς Τόπους ἁγίους ἐκζητῶν, τὰ κρείττονα χαρίσματα, Νεόφυτε μακάριε, τῶν πάλαι δὲ

ἐπόμενος, θείων Πατέρων τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Υὸν πάντων Δεσπότην τετοκυῖα, ἀτρέπτως δι' ἔλεος πολύ, τρεπόμενον τοῖς πάθεσιν, ἐν μετανοίας πέτρα με, στερέωσον Πανάμωμε, τὸν σὸν ἰκέτην καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υῆς Ἐκκλησίας ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, καὶ τῶν Κυπρίων παμφαέστατος λύχνος, καὶ τῆς Ἐγκλείστρας πολιοῦχος ἔνθεος, ὁ κλεινὸς Νεόφυτος, τῶν Λευκάρων τὸ κλέος, ἀνυμνείσθω ἄσμασιν, ἱεροῖς παρὰ πάντων· διὰ παντὸς προσθεύει γὰρ Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, ἐκ τῆς ἀχράντου σου νηδύος Παρθένε, τὴν τοῦ Ἀδάμ οὐσίαν ἐμορφώσατο, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τοῖς ἐν γῆ καθωράθη, καὶ ἡμᾶς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ἀφθαρτον δόξαν, τοὺς ὀρθοδόξως μέλποντας Ἀγνή, τοῦ τοκετοῦ σου τὸ μέγα μυστήριον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ως ἀνήλθες ἐν σπηλαίῳ, ἀποκρήμνῳ Νεόφυτε, πίστει θερμοτάτη, ἐν αὐτῷ κατώκησας Ἄγιε, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἀνυψούμενος, ᾧ καὶ ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Εκ Θεοῦ λαβὼν τὴν χάριν, καθαρθεὶς δι' ἀσκήσεως, ἐκ παθῶν προσύλων, ὠφθης Μοναζόντων διδάσκαλος, διδασκαλίας τὸν λόγον προβαλλόμενος, τοῖς προστρέχουσι, τῇ σῇ Ἐγκλείστρᾳ Νεόφυτε.

Γεωργῶν τὰς διανοίας, τῶν πιστῶν θείῳ λόγῳ σου, ταύτας καρποφόρους, θείων ἀρετῶν Πάτερ ἔδειξας· πλουσία χάρις γὰρ δέδοται σοῖς χεῖλεσι, καὶ ἀνέβλυσας, ζωῆς ἐνθεοῦ διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ θεία καθωράθης, Ἰακώβ τῷ θεόφρονι, Κεχαριτωμένη· ὁ γὰρ Θεὸς Λόγος ὡς ἄνθρωπος, διὰ σοῦ κόσμῳ ὠράθη καὶ ἀνύψωσεν, ἡμᾶς Ἄχραντε, ἐξ οὗ τὸ πάλαι πεπτῶκαμεν.

Ῥδὴ ε΄ . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Παμπρύνεται Ὅσιε, ἡ Κύπρος τῇ σῆ χάριτι, Λεύκαρα δὲ Πάτερ ἐξαιρέτως, ἀγαλλιῶνται ἡ σῆ πατρὶς μυστικῶς, ἅμα δὲ Ἐγκλείστρα ἡ σεπτῆ, χαίρει ὡς κατέχουσα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου.

Εδόθη σοι Ὅσιε, διδασκαλίας χάρισμα, ὡς Θεοῦ θεράποντι ἐνθέῳ· ὅθεν ὡς μέλι καὶ γλυκασμὸς νοητός, τέρπει καὶ εὐφραίνει τὰς ψυχάς, Ἄγιε Νεόφυτε, ὁ θεόδρυτος λόγος σου.

Πάσεις παρέχουσα, ψυχῆς ἅμα καὶ σώματος, ἡ σορὸς τῶν θείων σου λειψάνων, ἡμῖν ἐδόθη μετὰ χρονίαν ταφήν· ὅθεν τὴν ἀνεύρεσιν αὐτῶν, πόθῳ ἐορτάζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, τεχθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς σου, τῆς ἀλογίας τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, ρύεται τοὺς μέλποντας πιστῶς, μόνη Ἀειπάρθενε, τὰ πολλὰ μεγαλεΐά σου.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Υῶν σῶν ἀγώνων τὰ τρόπαια, ἃ ἤνυσας ὡς ἄσαρκος Ὅσιε, κηρύττει ἅπασιν, ἡ σῆ Ἐγκλείστρα Νεόφυτε, ἐν ἧ ἔθαυμαστώθης, Ἄγιῳ Πνεύματι.

Ως ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν θεοφόρε Νεόφυτε, λόγον σωτήριον, ὡς ζωῆς ὕδωρ ἀνέβλυξες, ἀρδεῦον τὰς καρδίας, τῶν προσιόντων σοι.

Υμολογοῦντες Νεόφυτε, τοῦ βίου σου τὰ θεῖα παλαίσματα, πιστῶς προσπίπτομεν, τοῖς μυριπνόοις λειψάνοις σου, ψυχὰς ἀγιαζόμενοι, καὶ τὰ σώματα.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταφλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ πῦρ καὶ φλόξ ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν, καὶ σὰρξ ἐκ σοῦ ἐχρημάτισε, Παρθένε Θεοτόκε, πλούτῳ χρηστότητος.

Κοντάκιον: ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Σαυτὸν ἐγκλείσας οὐρανίῳ σου φρονήματι

Τῆς ἀπαθείας ἀνεδείχθης θεῖον ὄργανον

Καὶ θεράπων ἐνθεώτατος τῆς Τριάδος.

Ἡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος ἰκέτευε

Πάσης βλάβης καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς ρύεσθαι

Τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Ἄτερον: ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν σπηλαίῳ Ὅσιε, ζῶν ἰσάγγελον ζήσας, καὶ αὐτὸ Ἐγκλείστραν δέ, ἐπονομάσας προσφόρως, σκήνωμα, τῆς Παναγίας Τριάδος ὠφθης· ὅθεν σου τὴν θεῖαν μνήμην ἐπιτελοῦντες, ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαῖρε τῆς Κύπρου κλέος Νεόφυτε.

Ὁ Οἶκος.

Υψ Χριστῷ ἐκ νεότητος Ὅσιε, ἀνετέθης καρδίας θερμότητι, καὶ τῷ φόβῳ αὐτοῦ στοιχειούμενος, τῶν ματαίων ἀπάντων ἐμάκρυνας, καὶ ἠκολούθησας αὐτῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, καὶ πίστει ἀδιστάκτῳ· αὐτοῦ γὰρ τὸν Σταυρὸν ἤρας, καὶ συνεσταύ-

ρωσαι αὐτῶ, ἀσκητικοῖς ἀγῶσιν καὶ πόνοις ἀνεנדότοις· καὶ ἐν σπηλαίῳ ἠλιθάτῳ καὶ στενῶ ἀνελθῶν, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου, πρὸς τὰ ἄνω ἀφορῶν, καὶ αὐτὰ φθάσαι ἐπιποθῶν, τῇ ἰσαγγέλῳ ζωῇ σου· ὅθεν θείων χαρισμάτων τὰς δωρεὰς παρὰ Θεοῦ ἐδέξω, καὶ τῆς ἐναρέτου ζωῆς καὶ καθαρᾶς ἀσκήσεως φωστήρ ἐδείχθης, καὶ ὑποφήτης πρακτικός, καὶ θεοφόρος μύστης. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐξαιρέτως τὰ τῶν Κυπρίων συστήματα, κατὰ χρέος σε ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοῶμεν· χαῖρε τῆς Κύπρου κλέος Νεόφυτε.

Συναξάριον.

Ἰανουαρίου κδ'

Τῇ κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

Στίχοι:

Ἐν ἄντρῳ Νεόφυτε ἐγκλειστος ζήσας
Πρὸς πλάτος ἐσκήνωσας ζωῆς τῆς ἄνω.
Εἰκάδι τετάρτη Νεόφυτος πόλου δώμασιν ἔδη.

Σεπτεμβρίου κη'

Τῇ κη' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἄγομεν τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς τῶν ἀγίων λειψάνων, τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

Στίχοι:

Ἐκ τάφου Νεόφυτε τὰ λείψανά σου
Ἐξεκομίσαμεν πηγάζοντα χάριν.
Εἰκάδι ὀγδὴ Νεοφύτῳ δέμας λιγαίνω.

Ὁ ὕτος ἦν κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα, γεννηθεὶς ἐν ἔτει αργ-
λδ'. (1134) ἐν τῇ κωμοπόλει Λεύκαρα, τῇ οὔσῃ ἐν τῇ μεγα-
λονήσῳ Κύπρῳ. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐκαλοῦντο Ἀθανάσιος καὶ

Εὐδοξία, ὑφ' ὧν ἀναχθείς, καὶ τὸ δέκατον καὶ ὄγδον τῆς ἡλικίας φθάσας ἔτος, προείλετο τὴν μοναχικὴν ζωὴν, ἀγαπήσας τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν. Καὶ λάθρα ἀναχωρήσας τῶν οἰκείων, παρεγένετο ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῇ οὔσῃ ἐν τῷ ὄρει Κουτσοβέντη, ἔνθα περιεβλήθη τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα. Ἐμοιροῦς ὧν γραμμάτων, ἐπεδόθη ἐν πολλῇ ἐπιμελείᾳ εἰς τὴν κατάκτησιν τούτων· καὶ μελειῶν καὶ τὰς θείας Γραφάς, κατέστη κάτοχος πολλῶν γνώσεων, αὐτοδίδακτος ὧν, ἀναδειχθεὶς δόκιμος συγγραφεὺς καὶ ρήτωρ γλαφυρός, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ σωζόμεναι συνθῆκαι τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εἶτα μετέβη εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους, πρὸς ἀναζήτησιν τελειότερας ζωῆς· καὶ μὴ εὐρῶν ὃ ἐπόθει, προσκυνήσας τὰ ἱερὰ σεβάσματα καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον, ἐπανέκαμψε τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι, καὶ ἤρξατο ἀναζητῶν τόπον ἡσύχιον πρὸς ἀναχώρησιν καὶ μονίαν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκρίθη κατάλληλος, ἔνθα ὑπάρχει ἡ ἀσκητικὴ αὐτοῦ παλαιστρα, ἣτις παρ' αὐτοῦ Ἐγκλείστρα κέκληται. Ἐνταῦθα εὐρῶν ἀπόκρημνον σπήλαιον, ἐνεκλείσθη ἐν αὐτῷ, ἐξ οὗ καὶ ἐγκλειστος ὠνομάσθη καὶ ὁ χῶρος Ἐγκλείστρα. Ὡδε ἀγωνιζόμενος ἀσκητικῶς ἐν σκληρᾷ ἀσκήσει καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ, κατέστη κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τύπος καὶ κανὼν τοῖς φοιτηταῖς αὐτοῦ, συνθέμενος λόγους ἐν πολλῇ καλλιπερίᾳ καὶ χάριτι. Καὶ οὕτως ἀγγελικῶς βεβιωκῶς, καὶ μέγας ἐν ἀρεταῖς γεγονώς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς, τὰ γέρα τῶν καμάτων παρὰ Χριστοῦ κομιζόμενος, τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον κατετέθη ἐν λαξευτῷ τάφῳ, ἔνδον τῆς ἑαυτοῦ Ἐγκλείστρας, παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Παρῳχηκότων δὲ χρόνων ἱκανῶν, ἠγνοήθη ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, ἐπελθουσῶν ὀλεθρίων ἐπιφορῶν, ἀλλ' ἐν ἔτει ραψν'. (1750), κη' Σεπτεμβρίου μηνός, ἐκ τινος συμβάντος, ἀνεκαλύφθη ὁ ἱερός τοῦ Ὁσίου τάφος, καὶ ἀνεκομίσθησαν ἐκεῖθεν τὰ μυρίπνοα λείψανα, ἃ καὶ ἀπετέθησαν ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τῆς ἁγίας Ἐγκλείστρας, ἁγιασμὸν καὶ ἰάματα πηγάζοντα τοῖς εὐλαδῶς προσερχομένοις.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νοῦν θεόσοφον, καὶ γλῶσσαν θεοκίνητον, Πάτερ κτησάμενος, λόγους πηγάζεις ζωῆς, καὶ θεῖα διδάγματα, πάντας εὐφραίνοντα, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολος ἔνθεος, καὶ πλήρης θείου Πνεύματος, ὦφθης Νεόφυτε, ἐν τῇ Ἐγκλείστρᾳ τῇ σῆ, παιδεύων τοῖς κρείττοσι, τοὺς πιστεὶ ψάλλοντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γοῦ τὰ πάντα, καταπλουτοῦντες λείψανα, Πάτερ Νεόφυτε, ὡς θησαυρὸν ἀληθῆ, θερμῶς ἐκδοῶμέν σοι· Σκέπε ἐκάστοτε, ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν σὴν πατρίδα Ἁγίε, καὶ τὴν θείαν σου Ἐγκλείστραν.

Θεοτοκίον.

Γένος ὑψῶται, τῇ σῆ γεννήσει Ἁχραντε, φθορᾶς τὸ βρότειον· σὺ γὰρ τὸν πάντων Θεόν, ἐκύησας σώζοντα, τοὺς πιστεὶ ψάλλοντας· χαῖρε Δέσποινα, Ἀγγέλων ἢ βασιλίτσα, καὶ βροτῶν ἢ σωτηρία.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ελαμψας ἐν Κύπρῳ θεοφόρε, ἀσκήσει καὶ διδαχαῖς θείαις Νεόφυτε, ὡσπερ ἄστρον ἄδυτον, καὶ πυρσεύεις ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Πνεύματι πιστῶς κραυγάζουσαν. Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήσσει τῶν θείων σου χειλέων, σταζούσαις τὴν οὐρανίαν ἀγαλλίασιν, καὶ συνθήκη Ὅσιε, τῶν πανσόφων λόγων

σου, καρπούμεθα τὰ κρείττονα ὑμνολογοῦντές σε· σοφίας γὰρ πλησθεὶς θεοσδότου, ρήτωρ θεοφόρος, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης.

Απασαν τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, ἀσκήσει συντονωτάτη ὑπερδέβηκας, καὶ νοῖ θεόφρονι, τῷ Θεῷ ὠμίλησας, ὑφ' οὗ μυσταγωγούμενος τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου χῦμα, γνώσεως ἐνθέου, καὶ θεϊκῆς σοφίας.

Θεοτοκίον.

Γάρκα λογικὴν Ἄγνη καὶ ἔννουν, ὁ Λόγος ὁ Ὑπερούσιος δι' ἔλεος, ἐκ σοῦ μορφωσάμενος, ὥφθη ὡσπερ ἄνθρωπος, μὴ ἀποστάς τῆς φύσεως, Πατρὸς Πανάχραντε, καὶ ἔλυσε βροτῶν τὴν κατάραν, καὶ ἡμᾶς προσάγει, Πατρὶ δι' εὐσπλαγχνίαν.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ισχυσας σαφῶς, ροπῇ θείου Πνεύματος ἐνδυναμούμενος, πολιτείαν ἔγκλειστον, ἐν στενωτάτῳ ἄντρῳ Νεόφυτε, ἀνῦσαι ὡς ἀσώματος, πόθῳ τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν δόξης, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν, μετὰ τέλος τὸ θεῖον ἠξίωσαι.

Μέγας ἀληθῶς, ἐν πόνοις ἀσκήσεως, ὥφθης Νεόφυτε, καὶ μειζόνων ἔτυχες, παρὰ Κυρίου ἐπάθλων Ὅσιε· ὅθεν ἡ Κύπρος γάνυται ἢ σὲ βλαστήσασα, ἢ Χριστοῦ δέ, Ἐκκλησία ἅπασα, ὡς λαμπρὸν ἑωσφόρον γεραίρει σε.

Ομβρησον ἡμῖν, πρεσβείαις σου Ἄγιε, χάριν σωτήριον, καὶ τὴν τῶν Λευκάρων δέ, ἐξ ἧς ἐφύης σκέπε κωμόπολιν, τῇ δὲ Ἐγκλείστρᾳ βράβευε τὴν προστασίαν σου, τὴν δὲ Κύπρον, πᾶσαν καὶ Ἑλλάδα δέ, χαλεπῶν συμφορῶν ρύου πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υπιστον Θεόν, τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀπερίγραφτον, κόσμον ἀνυψώσαντα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς Πανάμωμε, ἀνύ-

ψωσόν με δέομαι πρὸς θίον κρείττονα, τῶν παθῶν μου, λύουσα τὴν ζόφωσιν, οἷα Μήτηρ Κυρίου φιλάγαθος.

Ἐξαποστειλάριον: Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, στενωτάτῳ ἐν ἄντρῳ, καὶ ἔγκλειστος ὠνόμασαι, καταλλήλως τῷ τρόπῳ, Νεόφυτε θεοφόρε, Μοναζόντων ἀκρότης, καὶ σκήνωμα περίδλεπτον, τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀναδειχθεῖς, τοῖς Ἀγγέλων τάξεσι συναγάλλη, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ανευ σποραῶς συνέλαβες, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, ἄνευ φθοραῶς δὲ τέτοκας, τοῦτον ἀνερμηνεύτως, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἔμεινας ὡς πρὸ τόκου, Θεογεννητορ Δέσποινα· ἀκατάληπτα ὄντως πάντα τὰ σά! ὅθεν τὰ παράδοξα μεγαλεῖα, τῆς ἀπορρήτου δόξης σου, δοξάζομεν Θεοτόκε.

Ἰστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Οσιε Πάτερ Νεόφυτε, ἀπὸ παιδὸς τὸν Χριστόν, ὀλοτρόπως ἠγάπησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν, ἀκλινῶς ἠκολούθησας· ὅθεν ἰσάγγελον θίον ἔζησας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας· ὦ τῶν ἀγώνων σου! δι' ὧν καταδέβληκας, τοῦ δυσμενοῦς, ἅπασαν τὴν δύναμιν, ροπῇ τῇ ἄνωθεν.

Ο σιε Πάτερ Νεόφυτε, κόσμου μακρύνων παντός, οὐρανίῳ φρονήματι, σεαυτὸν κατέκλεισας, θείῳ πόθῳ ρωννύμενος, ἐν στενωτάτῳ σπηλαίῳ Ἁγιε, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ὑψούμενος, τοῖς μακαρίοις σου, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἀρετῶν, ἦρθης πρὸς ἀκρώρειαν, καθάπερ ἄσαρκος.

Π άτερ θεόφρον Νεόφυτε, οἶά περ ἄνθος τερπνόν, ἐκ Λευκάρων ἐβλάστησας, καὶ πάντας κατηύφρανας, τοῖς ὁσίοις καμάτοις σου· ὅθεν πατρίς σου ἐν τοῖς σπαργάνοις σου, καὶ τοῖς ἁγίοις σου προτερήμασι, χαίρει καὶ γάννυται, καὶ πανηγυρίζει σου, τὴν ἱεράν, μνήμην καὶ σεβάσιμον, Χριστόν δοξάζουσα.

Π άτερ παμμάκαρ Νεόφυτε, ἡ σὴ Ἐγκλείστρα σκιρτᾶ, καὶ χορεύει τῷ πνεύματι, τῇ εὐρέσει Ἁγιε, τῶν ἁγίων λειψάνων σου, καὶ συγκαλεῖται τὴν Κύπρον ἅπασαν, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην σου· ἧ αἶτει πάντοτε, φωτισμόν καὶ ἴασιν, καὶ δυσχερῶν, πάντων ἀπολύτρωσιν, ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Υ οῖς ἀσκητικοῖς σου σκάμμασι, ἐκκαθάρας τὸν νοῦν, τῷ Χριστῷ εὐηρέστησας, Ὅσιε Πάτερ Νεόφυτε· καὶ παρ' αὐτοῦ παντοδαπαῖς, ἀγλαίσθεις δωρεαῖς, τύπος ἐναπέφηνας ὁσίων ἔργων, καὶ ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, τῇ σὴ πολιτεία λύχνος φαινός. Διὸ ἡ σὴ Ἐγκλείστρα, κηρύττει τοὺς ἀγῶνάς σου, καὶ ἅπασα ἡ Κύπρος καυχᾶται τῇ δόξῃ σου, καὶ ἐξαιρέτως τὰ Λεύκαρα, ἡ σὲ ἐνεγκαμένη κωμόπολις· αἷς αἶτει παρὰ Κυρίου, τὴν θείαν εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ ἄ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ Ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ
τοῦ Ἁγίου Σάββα, ε'. Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Λευκάρων θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Κύπρου πά-
σης, ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν· χαίροις τῆς Ἐγκλείστρας, δο-
μήτωρ καὶ προστάτης, Ἀγγέλων συμπολίτα, Πάτερ Νεόφυτε.

Χαίρει ἐν σοὶ Κύπρος ἡ σὴ πατρίς, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἡ
Ἐγκλείστρα σου ἡ σεπτὴ, ἔνθα τοὺς μεγίστους, διήνυσας
ἀγῶνας, ἦν φρούρει ἀοράτως, σοφὲ Νεόφυτε.

Δίστιχον

Νεόφυτε Ὅσιε ἡγιασμένε
Γερασίμου πρόσδεξαι τὴν ὑμνωδίαν.

Κανὸν Παρακλήτικὸς
Εἰς τὸν
Ῥοσιον καὶ Θεοφόρον
Πατέρα ἡμῶν
Νεόφυτον τὸν Ἐγκλειστον
τὸν ἐν Κύπρῳ διαλάμπαντα

Ποίημα
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

**Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τὸν Ὅσιον
καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν
Νεόφυτον τὸν Ἐγκλειστον,
τὸν ἐν Κύπρῳ διαλάμπαντα.**

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ
τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υῆς αἰδίου εὐφροσύνης μετέχων, ὥσπερ θεράπων τῆς
Ἁγίας Τριάδος, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνος Νεόφυτε,
πρέσβευε δεόμεθα, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, πάσης ἡμᾶς ρύε-
σθαι, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἰλα-
σμόν, τοῖς ἀδιστάκτῳ, ψυχῇ προσιούσί σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δού-
λους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν. καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Σκέπε Νεόφυτε σοὺς ἰκέτας. Γερασίμου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ετενούμενος πάθει χαλεποῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ κραυγάζω σοι ἐκ ψυχῆς, Νεόφυτε Πάτερ θεοφόρε, τῆς ἐπελήθουσής με θλίψεως λύτρωσαι.

Κακίας με πάσης τοῦ δυσμενοῦς, ἀπάλλαξον Πάτερ, τῆ πρεσβείᾳ σου πρὸς Χριστόν, καὶ ἤρεμον δίον μοι παράσχου, οἷα θερμός μου προστάτης Νεόφυτε.

Εν πάσῃ ἀνάγκῃ καὶ συμφορᾷ, πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ εὕρισκω ἀναψυχὴν, Νεόφυτε Πάτερ θεοφόρε, καὶ χαριστήριον ὕμνον προσάδω σοι.

Θεοτοκίον.

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, Πανύμνητε Κόρη, ξηρανθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, πολλαῖς ἁμαρτίαις δυσωπῶ σε, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν κατάρδευσον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εν τῇ σῇ προστασίᾳ, διὰ παντὸς σπεύδοντες πάσης ἐπηρείας καὶ θλάβης, ἀπαλλαττόμεθα, τοῦ πολεμήτορος, οὗ τῆς κακίας ἀτρότους, φύλαττε Νεόφυτε, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ πειρασμῶν Ἁγίε, καὶ δυσχερειῶν τῶν ἐν βίῳ, ταῖς ἰκεσίαις σου, ρύου δεόμεθα, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ σέ γεραίροντας.

Εν ἀσκήσει ἐκλάμπας, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, λύσον τῶν παθῶν μου τὸν ζόφον, Πάτερ Νεόφυτε, ταῖς φωτοφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην πρεσβείαις, καὶ τῆς μετανοίας με, φωτὶ καταύγασον.

Θεοτοκίον.

Οπερίδοξος θρόνος, καὶ χρυσαυγῆς Ἁχραντε, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης, καὶ Παντοκράτορος, ἐγειρον δέομαι, ἐκ τοῦ

βυθοῦ τῶν παθῶν με, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, αἴτει καὶ σῶσόν με.

Λιάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Νεόφυτε θεοφόρε, τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν περιστάσεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Ἐπίδλεψον ἐν εὐμενείᾳ.....

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβείαν τὴν σὴν, ὡς ὀχυρὸν προπύργιον, καὶ σκέπην στερεάν, κατέχοντες Νεόφυτε, ἀπάσας ἐκκρούομεθα, τὰς ὁρμὰς καθ' ἡμῶν τοῦ ἀλάστορος· ἀλλὰ μὴ παύσῃ Χριστὸν δυσωπεῖν, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, καὶ παραπτωμάτων Πάτερ συγχώρησιν, τοῖς προστρέχουσι Νεόφυτε, τῇ συμπαθεστάτῃ προστασίᾳ σου.

Υπελθὼν τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ τὸν ἀγῶνα στερεῶ φρονήματι, βοηθὸς καὶ θεῖος ἔφορος, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν δίδουσαι.

Υἦν ἀγίαν Ἐγκλείστραν σου, σκέπε τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ Ὅσιε, καυχωμένην τῇ σῇ χάριτι, καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς μήτρας σου ἔλαμψε, τῆς δικαιοσύνης Κόρη ὁ Ἥλιος, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε, τῆς θεογνωσίας ταῖς ἐλλάμψουσιν.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Εύντριψον σοφέ, τῇ ἰσχυί τῆς πρεσβείας σου, τὸν μαινόμενον Βελίαρ καθ' ἡμῶν, καὶ εἰρήνην ἡμῖν αἴτει ἀστασίαστον.

Ο ρμος γαληνός, τοῖς ἐν δίῳ θαλαττεύουσιν, ἡ πρεσβεία σου γενέσθω ἀληθῶς, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου Νεόφυτε.

Υ ψωσον ἡμᾶς, ἐκ θυθοῦ παθῶν καὶ θλίψεων, ἐπὶ πέτραν προσταγμάτων θεϊκῶν, σωτηρίαν ὡς ἂν εὕρωμεν Νεόφυτε.

Θεοτοκίον.

Γάρκα προσλαβὼν, ἐξ αἱμάτων σου ὁ ἄσαρκος, Θεὸς Λόγος Θεοτόκε ἀληθῶς, τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἐδωρήσατο.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ιάτρευσον, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, καὶ τοῦ σώματος τὰ πάθη παμμάκαρ, τῇ δεδομένη σοι χάριτι θεία, πνευματοφόρε Νεόφυτε Ὅσιε, καὶ ἀποδίωξον μακρὰν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν παμδέβηλον δράκοντα.

Κυμάτων, τῶν νοουμένων τὸν σάλον, ἀπειλούντων μοι ἀπώλειαν Πάτερ, κόπασον θᾶπτον τῇ σῇ ἀντιλήψει, καὶ πρὸς λιμένα με θεῖον κυδέρνησον, τῶν θελημάτων τοῦ Θεοῦ, θεοφόρε Νεόφυτε Ὅσιε.

Εκβλύξει, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἡ ἅγια σου σορὸς ἐν Ἐγκλείστρα· ὅθεν οἱ ταύτῃ πιστῶς προσιόντες, πάσῃς λυτροῦνται ταχέως κακώσεως, Νεόφυτε Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς θεῖον προστάτην ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υπὸν πάντων, Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην, σωματώσασα ἀτρέπτως Παρθένε, σωματικῶν ἡμᾶς λύτρωσαι πόνων, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ καθοδήγησον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Λιάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Νεόφυτε θεοφόρε, τῶν ἐν δίῳ πολυειδῶν περιστάσεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Αχραντε, ἢ διὰ λόγου....

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Εν τῇ Ἐγκλείστρα βιώσας ὡς Ἄγγελος, ἀγγελικῶν χαρισμάτων ἠξίωσαι, καὶ πᾶσι παρέχεις τὰ πρόσφορα, τοῖς προσιοῦσι τῇ θεῖα πρεσβεία σου· διό σε ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον....

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Βίον τὸν ἰσάγγελον, ἐν τῇ Ἐγκλείστρα ἀνύσας, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε Νεόφυτε πλήρης γέγονας, καὶ πληροῖς πάντοτε, ἡμῶν τὰς δεήσεις· διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα· ρύου ἐκάστοτε, πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, ἄφεσιν πταισμάτων,

αἰτούμενος ἡμῖν καὶ φωτισμόν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, καὶ ζωὴν ἡσύχιον.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄσθενοῦσι τὴν ρῶσιν, καὶ τοῖς πάσχουσιν αἰτεῖ Πάτερ τὴν Ἰασιν, καὶ λύτρωσαι κινδύνων, καὶ πάσης καχεξίας, τοὺς βοῶντας Νεόφυτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐσοφὸν κυβερνήτην, πρὸς ὁδὸν σωτηρίας ἔχοντες Ὅσιε, βοῶμεν ἐκ καρδίας· ὁδήγει ἀοράτως, πρὸς ζωῆς καθαρότητα, Νεόφυτε ἱερέ, τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας.

Ἐωργεῖν ἡμῖν δίδου, τοῦ Κυρίου τὸν φόβον ἰσχὺν Νεόφυτε, ὡς ἂν εὐαρεστοῦντες, Χριστῷ ἐν ἀληθεία, ὁμοφώνως κραυγάζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πικρᾶς συνηθείας, καὶ ροπῆς πρὸς τὰ χεῖρω ρῦσαί με Δέσποινα, καὶ ἴθυνον τὸν νοῦν μου, πρὸς γνῶσιν μετανοίας, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· χαῖρε Παρθένε Ἄγνή, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ἐρείθροις παμμάκαρ, τῶν πρεσβειῶν σου τὴν φλόγα, ἐναπόσβεσον παθῶν τῶν τῆς ψυχῆς μου, ὡς θεῖός μου προστάτης, Νεόφυτε θεόφρον.

Ἄνωθεν Πάτερ, ἴδε τοὺς πίστει ἐστῶτας, τῇ Εἰκόνι σου Νεόφυτε τῇ θεία, καὶ παράσχου τοῦτοις, ἃ εὐλαβῶς αἰτοῦσι.

Ἐκέπε καὶ φρούρει, σὺν τῇ Πατρίδι σου Πάτερ, τὴν Ἐγκλείστραν σου ἐκ πάσης ἐπηρείας, τὴν ἀνακειμένην, τῇ θεία σου πρεσβεία.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου μοι μετάνοιαν γνησίαν, ἵνα σὲ δοξάζω, Ὑπερδεδοξαμένη.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, κατοικῶν παμμάκαρ, δέχου ἡμῶν τὰς δεήσεις Νεόφυτε καὶ τὰ αἰτήματα πάντων πλήρου δόμεθα.

Ο μέγας τῶν Κυπρίων, ἀρωγὸς καὶ ρύστης, καὶ πρεσβευτὴς πρὸς Θεὸν ἐτοιμότατος, Πάτερ Νεόφυτε σκέπε ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Υπέρτερον τὸν νοῦν μου, δείξον θεοφόρε, χαμαιπετοῦς προσπαθείας Νεόφυτε, καὶ ἐν παντί μου προϊστασο τοῦ ὑμνοῦντός σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε Παρθένε, καὶ δοξολογοῦμεν, τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου κράζοντες· χαίρε ἡμῶν προστασία καὶ καταφύγιον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Λευκάρων γόνος σεπτός, καὶ τῆς Κύπρου πάσης, λαμπαδοῦχος ὁ φαινός· χαίροις τῆς Ἐγκλείστρας, ὁ μέγας ἑωσφόρος, Νεόφυτε παμμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Χαίρων ἐκ νεότητος τῷ Χριστῷ, Πάτερ ἀνετέθης, καταλείψας τὰ γεηρά, καὶ ὁσίοις πόνοις, αὐτῷ εὐαρεστήσας, Νεόφυτε τῆς ἄνω, δόξης ἠξίωσαι.

Πόθῳ τετρωμένος τῷ θεϊκῷ, σαυτὸν ἐν σπηλαίῳ, περιέκλεισας ἀληθῶς, ὅπερ καὶ Ἐγκλείστραν, Νεόφυτε καλέσας, δοχεῖον ἀνεδείχθης, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ολβιον ὡς θεόσδοτον καὶ σεπτόν, τὴν τῶν σῶν λειψάνων, κεκτημένη θείαν σορόν, Πάτερ ἡ Ἐγκλείστρα, πληροῦται εὐφροσύνης, Νεόφυτε καὶ σπεύδει τῇ προστασίᾳ σου.

Οργανον τοῦ Πνεύματος μυστικόν, Νεόφυτε ὤφθης, καὶ ἀνέβλυσας θησαυρόν, θείων διδαγμάτων, δι' ὧν ἡμᾶς παιδεύεις, πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὡς ἐνθεώτατος.

Πάσης ἐπηρείας τοῦ δυσμενοῦς, φύλαττε ἀθρώτους, ἀντιλήψει σου τῇ θερμῇ, Νεόφυτε Πάτερ, τοὺς σὲ ὑμολογοῦντας, καὶ αἶτει ἡμῖν πᾶσι, πταισμάτων ἄφεσιν.

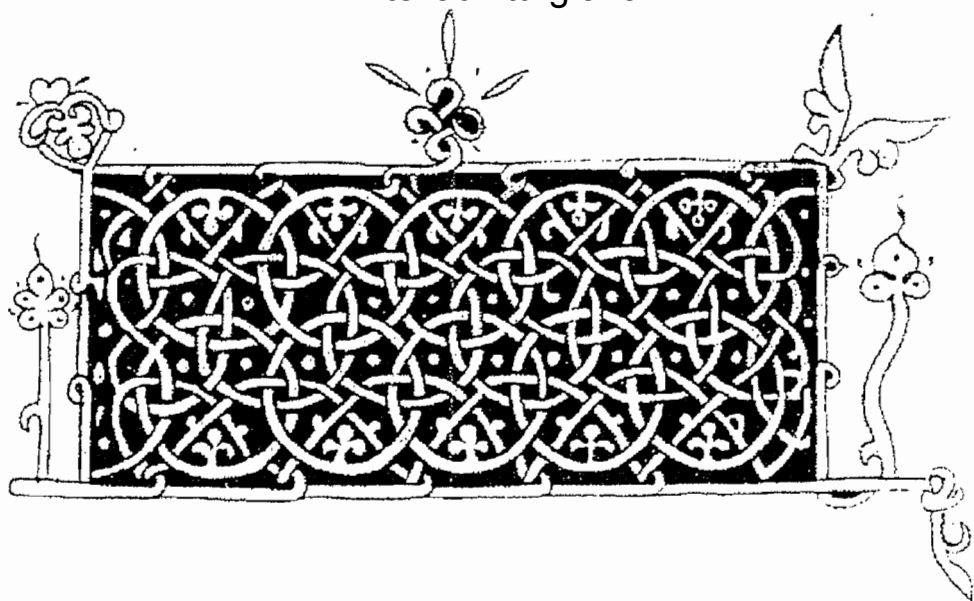
**Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς
καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξις.**

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τῇ σῇ προστασίᾳ καὶ σκέπῃ, Πάτερ Νεόφυτε, πάσης ἀπολύτρωσαι ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, αἶτει ἡμῖν πᾶσι, καὶ πάσης στενώσεως τὴν ἀπολύτρωσιν· σὺ γὰρ ἀρωγὸς ἡμῶν πέλεις, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν θερμὸς πρέσβυς, ὃν τῇ σῇ ἀσκήσει ἐθεράπευσας.

Δίστιχον.

**Δέχου τὴν ἰκέσιον φωνὴν ᾧ Πάτερ
Ἦν σοι ὁ Γεράσιμος νῦν ἀναλέμπει.**

**Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες
τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.**

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἐν σπηλαίῳ σεαυτὸν ἐγκλείσας Ὁσιε
Τοῦτο Ἐγκλείστραν ἀρμοζόντως προσωνόμασας
Καὶ ἰσάγγελον διήνυσας πολιτείαν.

Ἄλλ' ὡς χάριτος τῆς θείας ἐνδιαίτημα
Πάσης βλάβης ταῖς πρεσβείαις σου ἀπάλλατε
τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Ἄγγελος ἐν ἀσκήσει, τῇ Ἐγκλείστρᾳ ἐδείχθης, Νεόφυτε
Κυπρίων παιδρότης· (ἐκ γ') καὶ τῇ ἀγγελικῇ σου ζωῇ,
ἀγγελικῶν δωρεῶν κατετρύφησας, δι' ὧν εὐφραίνεις ἅπαντας,
τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε δι' οὗ ἀρετὴ ἐκλάμπει
χαῖρε δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς στενάζει

χαῖρε τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων ἀπάρνησις
 χαῖρε τῆς ἀγάπης τῆς θείας κατάκτησις
 χαῖρε ὕψος καθαρότητος καὶ ζωῆς ἀγγελικῆς
 χαῖρε βάθος θείας γνώσεως ὡς θεόφρον ἀσκητῆς
 χαῖρε ὅτι γηίνων λογισμῶν ἐχωρίσθης
 χαῖρε ὅτι τῷ θείῳ φωτισμῷ ἐλαμπρύνθης
 χαῖρε Θεοῦ θεράπων θερμότητος
 χαῖρε λαμπτήρ τῆς Κύπρου θεόφωτος
 χαῖρε δι' οὗ Μονασταὶ κραταιοῦνται
 χαῖρε δι' οὗ εὐσεβεῖς φωταυγοῦνται

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Βίου τοῦ ἐπιγείου, νουνεχῶς ἐννοήσας, τὸ μάταιον νοῖ θεολήπτω, κατέλιπες τὰ πάντα σοφῶς, τῶν ἄνω ἐπιτυχεῖν ἐφιέμενος, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπόμενος, εὐλαβῶς Πάτερ ἀνεδόας·

Ἀλληλούϊα.

Γένους καὶ προσηκόντων, ἀπληρήσω τὴν σχέσιν, περνούμενος τῇ θείᾳ ἀγάπῃ, καὶ λάθρα μακρυνθεὶς ἐξ αὐτῶν, τοῦ Χρυσσοστόμου τὴν Μονὴν κατέλαβες· διὸ σε μακαρίζοντες, ἀναβοῶμέν σοι τοιαῦτα·

χαῖρε γηίνων ὁ ὑπερόπτης
 χαῖρε αὐτοῦ φωτὸς ἐπόπτης
 χαῖρε γεηρῶν φρονημάτων ὑπέρτερε
 χαῖρε ἱερῶν χαρισμάτων συμμετοχε
 χαῖρε ἄνθος εὐωδέστατον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ
 χαῖρε μάχαιρα ἢ δίστομος κατ' ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ
 χαῖρε ὅτι ἠρνήσω τῶν οἰκείων τὴν σχέσιν
 χαῖρε ὅτι ἐδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην
 χαῖρε θεσμῶν τῆς ὕλης ἀνώτερε
 χαῖρε καρπῶν αὐτῶν ἀνάπλεε
 χαῖρε πυρὸς ζωηφόρου δοχεῖον
 χαῖρε φωτὸς ἀπαθείας ταμεῖον.

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Δύναμιν θείαν ἔσχες, καὶ παιδείας μετέσχες, τῆς θύραθεν καὶ θείας θεόφρον, ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Μονῆ, νου-νεχῶς παιδευόμενος τὰ κρείττονα· τοῖς πόνοις ἐνετρούφας γάρ, τοῖς θείοις Νεόφυτε ψάλλων·

Ἄλληλούϊα.

Εδραμες μετὰ πόθου, εἰς τόπους τοὺς ἁγίους, Ἁγίων ἀνιχνεύων τὰ ἴχνη, καὶ προσκυνήσει τῇ εὐλαβεί, τῶν σεπτῶν ἁγιασμάτων ἡγίασαι, ἁγιασμὸν δωρούμενος, Νεόφυτε τοῖς ἐκβοῶσι·

χαῖρε Ὅσιων τῶν πάλαι τύπος
 χαῖρε τῆς Κύπρου λάμπωτος λύχνος
 χαῖρε Ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ὁμόζηλε
 χαῖρε τῶν Ὅσιων Πατέρων ἰσότιμε
 χαῖρε κλῆμα εὐφορώτατον πόνων τῶν ἀσκητικῶν
 χαῖρε στήλη θεοτύπωτος οὐρανίων ἀρετῶν
 χαῖρε ὅτι παιδείας ἠξιώθης τῆς κάτω
 χαῖρε ὅτι σοφίας ἐπληρώθης τῆς ἄνω
 χαῖρε Χριστοῦ βαδίσας τοῖς ἴχνεσι
 χαῖρε πιστοὺς πυρσεύων τοῖς ρήμασι
 χαῖρε παθῶν διαλύων τὸν ζόφον
 χαῖρε ἡμῖν ἐντιθεὶς θεῖον φόβον

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Ζηλωτῆς θεῖος πέλων, τῶν Ὅσιων Πατέρων, αὐτῶν τὰς ἀρετὰς ἐμιμήσω, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἐπανελθὼν ἐν ἀπερήμῳ τόπῳ κατεσκήνωσας, Κυρίῳ ἀναγόμενος, δι' ἡσυχίας ἐν τῷ ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Ηρθης πρὸς θεῖον ὕψος, σεαυτὸν ἐν σπηλαίῳ, ἐγκλείσας ἡλιθάτῳ θεόφρον, καὶ σκήνωμα θεῖον καὶ σεπτόν, τῆς Παναγίας Τριάδος γεγένησαι, Νεόφυτε μακάριε, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι φαιδρύνων·

χαῖρε ὁ ἄσαρκος ἐν ἀσκήσει

χαῖρε ὁ ἔνθεος ἐν φρονήσει
 χαῖρε τῆς Τριάδος λαμπρότατον σκήνωμα
 χαῖρε τῶν Ἀγγέλων θεόσοφον μίμημα
 χαῖρε ὕψος τῆς ἀσκήσεως καί ἀγώνων πρακτικῶν
 χαῖρε βάθος τῆς συνέσεως καί ἀγίων δωρεῶν
 χαῖρε ὅτι ἐκλείσθης στενοτάτῳ ἐν ἄνθρωπῳ
 χαῖρε ὅτι ἐπήρθης πρὸς οὐράνιον πλάτος
 χαῖρε ἐχθροῦ συντρίψας τὸ φρύαγμα
 χαῖρε ψυχῶν ἰώμενος σύντριμμα
 χαῖρε ζωῆς ἐναρέτου λυχνία
 χαῖρε ἡμῶν μυστικὴ δαδουχία.

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Θεῖον τόπον εἰργάσω, καὶ ἁγίαν παλαιστραν, Νεόφυτε ὁσίων
 καμάτων, τὸ σπήλαιόν σου τὸ ἱερόν, ὃ καὶ Ἐγκλείστραν
 προσφυῶς ἠνόμασας· ἐν αὐτῷ γὰρ μακάριε, ἀγωνιζόμενος ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Τερεῦς Θεοφόρος, ἐπιπνοία τῇ θείᾳ, Νεόφυτε σαφῶς ἀνεδεί-
 χθης, καὶ τοῦ σοῦ βίου τὰς ἀρετάς, ὡς θυσίαν τῷ Κυρίῳ
 προσήγαγες, παρ' οὗ καταυγαζόμενος, καταλαμπρύνεις τοὺς
 δοῶντας·

χαῖρε σοφίας ὁ θείας πλήρης
 χαῖρε ἀγάπης διπλῆς ὁ μύστης
 χαῖρε ἱερέων σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα
 χαῖρε τῶν Κυπρίων λαμπρὸν σεμνολόγημα
 χαῖρε νοῦς ὁ καθαρῶτατος θεωρῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν
 χαῖρε σκεῦος πολυτίμητον δωρεῶν τῶν τοῦ Θεοῦ
 χαῖρε ὅτι ἐπλήσθης οὐρανίου σοφίας
 χαῖρε ὅτι ἐκλάμπεις μυστικὰς φωταυγείας
 χαῖρε πηγὴ ναμάτων τῆς χάριτος
 χαῖρε λαμπτὴρ αὐλοῦ ἐκλάμπσεως
 χαῖρε Ὅσίων Πατέρων τὸ κλέος
 χαῖρε Κυπρίων θεόδοτον εὐχος

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Καθαρθεῖς τῶν προσύλων, δι' ἀγώνων ὁσίων, ἐδείχθης Μο-
ναζόντων ἀλείπτῃς, καὶ ὑπόδειγμα πρὸς ἀρετὴν, καὶ Ἐκ-
κλησίας φωστὴρ οὐρανόφωτος, Νεόφυτε μακάριε, καταπυρσεύ-
ων τοὺς βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Πάμπων ἐκ τῆς Ἐγκλείστρας, ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ἀσκήσει
καὶ σοφία καὶ λόγῳ, καταυγάζεις τὴν Κύπρον σοφέ, καὶ
σὺν αὐτῇ τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, ἥτις ἀνευφημοῦσά σε, κραυ-
γάζει σοι ἐν εὐφροσύνῃ·

χαῖρε τῆς Κύπρου ὁ ἑωσφόρος
χαῖρε ὁ λύχνος ὁ φωτοφόρος
χαῖρε Ἐκκλησίας ἀπάσης διδάσκαλος
χαῖρε θεοφόρων Πατέρων διάκοσμος
χαῖρε στόμα θεοδίδακτον διδαχῶν πνευματικῶν
χαῖρε γλῶσσα θεοκίνητος ἀναβάσεων σεπτῶν
χαῖρε ὅτι ἐδέξω τῆς σοφίας τὸ δῶρον
χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις σωτηρίας τὸν λόγον
χαῖρε τῆς σῆς Ἐγκλείστρας τὸ καύχημα
χαῖρε σεπτὸν Λευκάρων ἐκβλάστημα
χαῖρε ὁ ρήτωρ ὁ θεοφόρος
χαῖρε ὁ κῆπος ὁ ἀνθηφόρος

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Μάνδραν σου τὴν ἀγίαν, ἣν Ἐγκλείστραν καλοῦμεν, διά-
σωζε τῇ σῇ προστασίᾳ, ἐκ πάσης ἀπειλῆς ἀσινῆ, ἀνακειμέ-
νην θερμῶς τῇ σῇ χάριτι, ἣν πόνοις σου ἡγίασας Νεόφυτε ἀνα-
βοῶσαν.

Ἄλληλούϊα.

Νόμοις τῆς ἐγκρατείας, τὴν ζωὴν σου ρυθμίσας, ἐνέκρωσας
σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, καὶ ἠνθησας ζωῆς τοὺς καρπούς, τῆς
αἰδίου ἐν Πνεύματι Ὅσιε, δι' ὧν εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πό-
θῳ σοι ἀναβοῶντας.

χαῖρε ἡ στήλη τῆς ἐγκρατείας

χαῖρε τὸ κρίνον τῆς ἀπαθείας
 χαῖρε θεοφόρε Νεόφυτε "Οσιε
 χαῖρε Ἀσκητὰ οὐρανόφρων καὶ Ἐγκλείστε
 χαῖρε ἔμψυχον γεώργιον πράξεων ἀσκητικῶν
 χαῖρε ἄρωμα οὐράνιον θεολήπτων καρδιῶν
 χαῖρε ὅτι τὸν βίον ἐν σπηλαίῳ διῆλθες
 χαῖρε ὅτι τὸ θράσος τοῦ δολίου καθεῖλες
 χαῖρε ὁσμὴ ὁσίας ἀσκήσεως
 χαῖρε φωστὴρ πλουσίας φρονήσεως
 χαῖρε παθῶν ἐκριζῶν τὰς ἀκάνθας
 χαῖρε ἠθῶν ἐναρέτων ἀδάμας

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Σενοτρόπως διώσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε, ἐγκλείσας σεαυτὸν ἐν σπηλαίῳ, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ Σωτῆρα, δι' ἡμᾶς γεννηθέντα ἐθεράπευσας, νηστείαις καὶ δεήσεσιν, αὐτῷ λατρεύων καὶ κραυγάζων·

Ἀλληλουῖα.

Ολος ἐνθους ὠράθης, ἐπιπνοία τῆς θεῆς, καὶ πόνοις ἐναρέτοις ἐν Κύπρῳ· διὸ Λευκάρα ἡ σὴ πατρίς, ἐγκανχᾶται τοῖς σπαργάνοις σου "Οσιε, καὶ πόθῳ εὐφημοῦσά σε, κραυγάζει σοι ἀγαλλομένη·

χαῖρε Λευκάρων εὐῶδες ἄνθος
 χαῖρε τῆς Κύπρου ἀπάσης αὐχός
 χαῖρε τῆς ἀγίας Ἐγκλείστρας καλλώπισμα
 χαῖρε τῆς ἀγάπης τῆς θεῆς γεώργημα
 χαῖρε ὄργανον θεόπνευστον διδαχῶν πνευματικῶν
 χαῖρε τύπωμα θεόγλυπτον οὐρανίων ἐννοιῶν
 χαῖρε ὅτι παιδεύεις Μοναστῶν τὰς καρδίας
 χαῖρε ὅτι καθαίρεις ψυχοφθόρους ἐννοίας
 χαῖρε τὸ φῶς ἐκλάμπων τῆς χάριτος
 χαῖρε λαμπτὴρ τῆς ἄνωθεν λάμψεως
 χαῖρε ψυχῶν ἀποπλύνων τὸν ρύπον

χαῖρε ἐχθρῶν τὰς ἐφόδους ἀπειργων

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Πλήρης χάριτος θείας, καὶ ὁσμῆς οὐρανίας, ἐμπνέοντα πολλήν εὐωδίαν, ἐφάνησαν ἡμῖν ἀληθῶς, ἀπὸ τοῦ τάφου τὰ θεῖά σου λείψανα, ἃ πίστει προσπτυσσόμενοι, Νεόφυτε Θεῷ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ρώμη καὶ δυναστεία, Παρακλήτου τῆ θεία, τελέσας σου τὸν ἔγκλειστον βίον, πρὸς πλάτος μέγα τοῦ οὐρανοῦ, κατασκευάσας Νεόφυτε Ὅσιε, δυσχερειῶν ρυόμενος, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ὁ ὄσιος ἐν ἁγίοις
 χαῖρε ὁ ἅγιος ἐν ὀσίοις
 χαῖρε ὁ ἀνύσας ἐν ἄνθρωπῳ τὸν βίον σου
 χαῖρε ὁ ἐκφήνας ἐν τούτῳ τὸν τρόπον σου
 χαῖρε ὅτι καταδέβληκας τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανάς
 χαῖρε ὅτι ἀνελήλυθας οὐρανίους εἰς μονάς
 χαῖρε ὁ τῆς Ἐγκλείστρας θαυμαστός πολιοῦχος
 χαῖρε ὁ τῶν ἐν Κύπρῳ ἱερός λαμπαδοῦχος
 χαῖρε παθῶν σβεννύων τοὺς ἄνθρακας
 χαῖρε ζωῆς ἐκφαίνων τὰς χάριτας
 χαῖρε φυτῶν γεωργέ ψυχοτρόφων
 χαῖρε καλῶν παροχεῦ θεοσδότων

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Γωτηρίας πρὸς τρίβον, ἀσφαλῶς κατευθύνων, παμμάκαρ τοὺς πιστοὺς φοιτητάς σου, τύπον παρέστησας σεαυτόν, ἐν τῇ Ἐγκλείστρᾳ ἐναρέτων πράξεων, τοῖς σὲ σοφὸν διδάσκαλον, ἔχουσι Πάτερ καὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Υῆ μελέτη σχολάζων, τῶν ἁγίων ρημάτων, ἐπλήσθης οὐρανόφου σοφίας· ἐντεῦθεν ὁ λόγος σου σοφέ, ὡς γλυκασμὸς

κατευφραίνει οὐράνιος, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, δοῶντων σοὶ ἐν εὐφροσύνῃ·

χαῖρε σοφίας ὁ μυστολέκτης
 χαῖρε τοῦ χειρονος καταπέλτης
 χαῖρε συγγραφεῦ διδαχῶν θεοδίδακτε
 χαῖρε ἀσκητὰ ἱερὲ θεοτίμητε
 χαῖρε βρύσις ἢ θεόδουτος νάματος τοῦ μυστικοῦ
 χαῖρε στήλη ἢ θεόγραφος νόμου τοῦ πνευματικοῦ
 χαῖρε ὅτι τῷ λόγῳ ἀλογίαν παιδεύεις
 χαῖρε ὅτι τὴν ρύμην τοῦ Βελίαρ ἐκτρέπεις
 χαῖρε Χριστοῦ ἐκφαίνων τὸ εὐσπλαγχνον
 χαῖρε ἡμῶν ἀρραγὲς θεμέλιον
 χαῖρε νοὸς διαλύων τὸν ζόφον
 χαῖρε Θεοῦ ἐμφυτεύων τὸν φόβον

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Υπνωσας εὐφροσύνως, τῶν Ὁσίων τὸν ὕπνον, καὶ ἤρθης πρὸς Μονὰς ἀειζώους· τὸ δὲ σῶμά σου τὸ ἱερόν, ἐν τῇ σῇ Ἐγκλείστρα κατετέθη Ὅσιε, παρὰ τῶν φοιτητῶν σου, ὑμνούντων σε καὶ ἐκδοῶντων·

Ἀλληλούϊα.

Φῶς ἐκλάμπουσα θεῖον, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, ἡ θήκη πεφανέρωται Πάτερ μετὰ χρόνιον ἀποκρυβήν, ὡς θησαυρὸς πολυόλβος τῆς χάριτος, ἁγιασμὸν παρέχουσα, τοῖς ἐκδοῶσί σοι τοιαῦτα·

χαῖρε τῆς χάριτος ἡ ἐστία
 χαῖρε Κυπρίων ἢ δαδουχία
 χαῖρε Ἱερέων ὀσίων ἀγλαίσμα
 χαῖρε Μοναζόντων κανῶν καὶ ὠραίσμα
 χαῖρε ὄλβος ἀναφαίρετος θεοσδότην δωρεῶν
 χαῖρε τεῖχος ἀρραγέστατον κατ' ἐχθρῶν τῶν νοητῶν
 χαῖρε ὅτι ἐκ τάφου θαυμαστῶς ἐπεγνώσθης
 χαῖρε ὅτι τῇ θείᾳ μετοχῇ ἐθεώθης

χαῖρε χαράν παρέχων τοῖς τέκνοις σου
 χαῖρε ἡμᾶς παιδεύων τοῖς ἔργοις σου
 χαῖρε κρατῆρ μυστικῆς εὐφροσύνης
 χαῖρε πρηστήρ ψυχικῆς ἀφροσύνης

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Χαίρει πᾶσα ἡ Κύπρος, τοῖς λαμπροῖς σου ἀγῶσι, καὶ τρόπον κατ' ἐξαίρετον ὄντως, Λεύκαρα Πάτερ ἡ σὴ πατρίς, σὺν τῇ σεπτῇ σου Ἐγκλείστρα ὑμνοῦντές σε, ὧν ἔσαει προϊστασο, τῷ σὲ δοξάσαντι βοῶντων·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τούς πόνους, καὶ τὰ ἔπαθλα Πάτερ, τιμῶμέν σε ὡς θεῖον φωστῆρα· ἀλλά δίδου ἀπαύστως ἡμῖν, τῆς πατρικῆς σου ἀρωγῆς τὰς χάριτας· ἀεὶ γὰρ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ ἐκβοῶμεν ἐκ καρδίας·

χαῖρε ὁ Ἐγκλειστος ἐν Ὅσιοις
 χαῖρε ὁ πάνσοφος ἐν λογίοις
 χαῖρε τῶν Λευκάρων βλαστὸς εὐθαλέστατος
 χαῖρε τῆς Ἐγκλείστρας ποιμὴν ἐνθεώτατος
 χαῖρε πάσης Κύπρου καύχημα καὶ ἑδραῖωμα στερεὸν
 χαῖρε εὐσεβούντων στήριγμα καὶ μεσίτης πρὸς Θεόν
 χαῖρε τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ κλέος
 χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων ἀντιλήπτωρ καὶ σθένος
 χαῖρε δι' οὗ παθῶν λυτρωθήσομαι
 χαῖρε δι' οὗ φωτὸς πληρωθήσομαι
 χαῖρε ἀγῆ φαεινὴ τῆς ψυχῆς μου
 χαῖρε ἰσχύς κραταιὰ τῆς ζωῆς μου

Χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Ωθεσπέσιε Πάτερ, τῶν Κυπρίων λαμπρότης, Νεόφυτε θεράπων Κυρίου, (ἐκ γ·) τὰ ἐφύμνια δέχου ἡμῶν, καὶ ἀντιδίδου ἡμῖν χάριν ἄνωθεν, τοῖς πόθῳ σοὶ προστρέχουσι, καὶ τῇ Τριάδι ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Καί αὖθις τὸ Κοντάκιον: ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἐν σπηλαίῳ σεαυτὸν ἐγκλείσας Ὅσιε
 Τοῦτο Ἐγκλείστραν ἀρμοζόντως προσωνόμασας
 Καί ἰσάγγελον διήνυσας πολιτείαν.
 Ἄλλ' ὡς χάριτος τῆς θείας ἐνδιαίτημα
 Πάσης βλάβης ταῖς πρεσβείαις σου ἀπάλλαττε
 Τούς βοῶντας σοι· χαίροις Πάτερ Νεόφυτε.

Δίστιχον.

Χαῖρέ σοι Νεόφυτε πόθῳ κραυγάζω
 Γεράσιμος ὁ σπεύδων τῆ ἀρωγῇ σου.

* * *

Προσόμοιον
 τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου,
 ψαλλόμενον μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίρων τῆ προστασία τῆ σῆ καὶ τῆ θερμῇ σου ἀντιλήψει,
 Νεόφυτε, λυτροῦμαι πάσης ἀνάγκης πάση τοῦ βίου
 στιγμή καὶ βοῶ σοι, Πάτερ, μετὰ πίστεως· καὶ ταύτη με
 φύλαττε τῆ νυκτὶ ἱκετεύω σε, ἐξ ἐπηρείας καὶ βελῶν τοῦ ἀλά-
 στορος καὶ παράσχου μοι καθαρὸν νοῦν καὶ γρήγορον, ὅπως
 ἐξεγειρόμενος τοῦ ὕπνου πρὸς Κύριον τὸν ὀρθρινὸν ὕμνον
 ἄσω πολλῇ σπουδῇ καὶ θερμότητι, ὡς ἂν τῆς ἐξ ὕψους εὐμενεΐ-
 ας ἐπιτύχω καὶ θείας χάριτος.